

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

**Delegatura w Lublinie
20-012 Lublin, ul. Ochotnicza 10
Tel. (0-81) 532-35-31, 743-77-30, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl**

za p.o.

Lublin dnia 21 grudnia 2009 r.

RLU-411-01/09/EW

**DECYZJA RLU Nr 29/2009
Wersja jawna**

I.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50 poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy w związku z § 6 i 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 134, poz. 939) oraz § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 01 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 10, poz. 887),

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

uznaje się za ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów praktykę Przedsiębiorstwa Komunalnego Spółka z o.o. z siedzibą w Siemiatyczach, ul. Armii Krajowej 26, 17-300 Siemiatycze, polegającą na nadużywaniu przez Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. z siedzibą w Siemiatyczach pozycji dominującej na lokalnym rynku odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych pochodzących terenu Miasta Siemiatycze, poprzez odmowę zawarcia z Przedsiębiorstwem Usługowo-Handlowym „MPO” Sp. z o.o. z siedzibą w Białymstoku umowy na przyjmowanie odpadów komunalnych na miejskie wysypisko, którego PK Sp. z o.o. jest właścicielem, co przeciwdziałała ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania i rozwoju konkurencji na lokalnym rynku odbioru i transportu odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze **i nakazuje się zaniechanie jej stosowania.**

II.

Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50 poz. 331 ze zm.) oraz stosowanie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 6 i 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134, poz. 939) oraz § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 01 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887), nakłada się na Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. z siedzibą w Siemiatyczach z tytułu naruszenia zakazu, o którym mowa w pkt I sentencji niniejszej decyzji **karę pieniężną w wysokości: 51.413,00 zł** (słownie: pięćdziesiąt jeden tysięcy czterysta trzydzieści zł) płatną do budżetu państwa.

UZASADNIENIE

Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe „MPO” Sp. z o.o. z siedzibą w Białymstoku, zwane dalej MPO, złożyło do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie, dale: Prezes UOKiK lub organ antymonopolowy, zawiadomienia o nadużywaniu pozycji dominującej oraz stosowaniu praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. z siedzibą w Siemiatyczach, zwane dalej PK Sp. z o.o. W uzasadnieniu zawiadomienia MPO podaje, że PK Sp. z o.o. utrudnia innym przedsiębiorcom dostęp do rynku wywozu odpadów komunalnych w Siemiatyczach poprzez odmowę zawarcia umowy na przyjmowanie odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze na miejskie wysypisko odpadów, którego jest właścicielem. Z drugiej strony PK Sp. z o.o. posiada pozycję dominującą także na rynku usług wywozu odpadów z terenu Miasta Siemiatycze, tym samym posiadając pozycję dominującą na dwóch rynkach poprzez swoje antykonkurencyjne zachowania uniemożliwia rozwój konkurencji na rynku wywozu odpadów. Taki stan rzeczy powoduje, że mieszkańcy Siemiatycz zdani są na usługi jednego przedsiębiorcy - PK Sp. z o.o. i na jego dyktat cenowy wobec braku skutecznej konkurencji na tym rynku.

MPO posiada wszystkie stosowne zezwolenia do prowadzenia działalności na rynku wywozu odpadów komunalnych z terenu Miasta Siemiatycze, jednak warunkiem podjęcia działalności w ramach posiadanego zezwolenia jest zawarcie umowy na składowanie tych odpadów z właścicielem miejskiego wysypiska, którym jest PK Sp. z o.o. Wobec braku zgody ze strony tego przedsiębiorcy świadczenie usług jest niemożliwe.

Analiza zawiadomienia i nadesłanych do niego dokumentów dała podstawy do wszczęcia postępowania wyjaśniającego w sprawie wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie przez PK Sp. z o.o. z siedzibą w Siemiatyczach uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego, w tym czy sprawa ma charakter antymonopolowy, odnośnie odmowy podpisania umowy na przyjmowanie odpadów komunalnych z terenu Miasta Siemiatycze na wysypisko miejskie.

W odpowiedzi na wszczęcie postępowania wyjaśniającego PK Sp. z o.o. odpowiedziało, że jest właścicielem składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne dla Miasta Siemiatycze od dnia 11.10.1995 r. W związku z tym eksploatuje to wysypisko, a dodatkowo świadczy usługi wywozu odpadów komunalnych z terenu Miasta Siemiatycze. PK Sp. z o.o. poinformowało, że nie uzyskało pozwolenia zintegrowanego dla składowiska odpadów, którego jest właścicielem, z uwagi na stwierdzone nieprawidłowości dotyczące wyposażenia tego wysypiska. Obecnie na składowisku tym deponuje odpady oprócz PK Sp. z o.o. jeszcze trzech przedsiębiorców. PK Sp. z o.o. potwierdziło, że w dniu 11.09.2008 r. odmówiło MPO zgody na podpisanie umowy na składowanie na miejskim wysypisku odpadów komunalnych

pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze w związku ze wstrzymaniem przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku eksploatacji instalacji do składowania odpadów o zdolności przyjmowania odpadów powyżej 10 ton na dobę. Stąd zawieranie umów z nowymi przedsiębiorcami jest niezasadne i może narażać przedsiębiorstwo na sankcje finansowe.

W następnym piśmie PK Sp. z o.o. wyjaśniło, że brak pozwolenia zintegrowanego nie wpływa w żaden sposób na ilość składowanych odpadów. Wielkość ta uzależniona jest od ilości mieszkańców Miasta Siemiatycze, bo tylko z tego terenu wysypisko to przyjmuje odpady. W ocenie PK Sp. z o.o. ilość składowanych odpadów nie powinna się zmienić mimo pojawienia się innych przedsiębiorców działających w ramach udzielonych zezwoleń. Pozostaje obawa, że przedsiębiorcy inni aniżeli PK Sp. z o.o. mogą zacząć zwozić odpady nie tylko z terenu Miasta Siemiatycze, a to przyspieszy proces zapełnienia wysypiska miejskiego. Wraz ze złożonymi wyjaśnieniami w postępowaniu wyjaśniającym PK Sp. z o.o. złożyło wniosek o objęcie klauzulą- tajemnica przedsiębiorcy, części informacji wskazanych we wniosku, ze względu na ważny interes przedsiębiorcy. W odpowiedzi na wniosek o ograniczenie prawa wglądu Prezes UOKiK poinformował PK Sp. z o.o., że prowadzone w tej sprawie postępowanie wyjaśniające toczy się w sprawie, a nie przeciwko PK Sp. z o.o., stąd niecelowe jest ograniczanie prawa wglądu na tym etapie postępowania, taki wniosek ulegnie rozpatrzeniu wówczas, jeżeli efektem toczącego się postępowania wyjaśniającego będzie postępowanie antymonopolowe prowadzone przeciwko PK Sp. z o.o. pod zarzutem naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Analiza zebranych w postępowaniu materiałów dowodowych dała podstawy do wszczęcia postępowania antymonopolowego przeciwko PK Sp. z o.o. pod zarzutem stosowania praktyki ograniczającej konkurencję polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania odpadów komunalnych poprzez odmowę podpisania umowy z MPO z siedzibą w Białymstoku na składowanie odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze na miejskie składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne dla Miasta Siemiatycze, co może przeciwdziałać ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania i rozwoju konkurencji na lokalnym rynku świadczenia usług wywozu odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W odpowiedzi na wszczęcie postępowania administracyjnego PK Sp. z o.o. wyjaśniła, że umowa na przyjmowanie odpadów z MPO nie mogła zostać podpisana z powodu braku posiadania przez PK Sp. z o.o. decyzji zezwalającej na unieszkodliwianie odpadów na składowisku dla Miasta Siemiatycze (pozwolenia zintegrowanego). Zdaniem PK Sp. z o.o. warunkiem podpisania umowy z jakimkolwiek przedsiębiorcą na przyjmowanie odpadów na wysypisko, którego PK Sp. z o.o. jest właścicielem, jest posiadanie pozwolenia zintegrowanego. Spółka nie otrzymała takiego pozwolenia i zgodnie z decyzją WIOŚ w Białymstoku zaprzestała unieszkodliwiania odpadów na miejskim składowisku. Spółka w 2009 r. (do kwietnia 2009r.) zaczęła składować odpady pochodzące z terenu Miasta Siemiatycze na gminnym składowisku odpadów komunalnych w Mielniku, przy czym cały czas remontuje miejskie wysypisko w Siemiatyczach. W połowie kwietnia 2009 r. PK Sp. z o.o. ponownie wystąpiła z wnioskiem o wydanie pozwolenia zintegrowanego.

Postanowieniem Nr 117/2009 z dnia 17 lipca 2009 r. włączono do prowadzonego postępowania administracyjnego RLU-411-1/09/EW materiały i dowody zebrane w postępowaniu wyjaśniającym o sygnaturze RLU- 400-31/07/EW. Następnie Postanowieniem Nr 118/2009 r. RLU-411-1/09/EW ograniczono na wniosek PK Sp. z o.o. prawo wglądu do materiału dowodowego zebranego w postępowaniu wyjaśniającym RLU-400-31/07/EW w zakresie objętym tym wnioskiem.

Postanowieniem Nr 119/09 w sprawie RLU-411-1/09/EW włączono do prowadzonego w niniejszej sprawie postępowania administracyjnego poświadczoną za zgodność z oryginałem wysokość przychodu uzyskanego przez PK Sp. z o.o. z siedzibą w Siemiatyczach złożoną pismem L.dz....1649/09 w postępowaniu administracyjnym prowadzonym przeciwko temu przedsiębiorcy o sygnaturze RLU-411-8/06/IM.

Następnie pismem z dnia 15.10.2009 r. otwarto na nowo prowadzone w tej sprawie postępowanie dowodowe i wezwano PK Sp. z o.o. do założenia dodatkowych wyjaśnień. Po otrzymaniu tych wyjaśnień pismem z dnia 18.11.2009 r. zamknięto postępowanie dowodowe i poinformowano przedsiębiorcę o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym zebrany w tej sprawie. Z prawa tego PK Sp. z o.o. nie skorzystało.

Prezes UOKiK ustalił w niniejszej sprawie, co następuje:

PK Sp. z o.o. jest przedsiębiorcą wpisanym do KRS pod numerem 0000013953.

W zakresie prowadzonej działalności gospodarczej przedsiębiorca ten między innymi zagospodarowuje odpady, a także świadczy usługi wywozu odpadów.

Zagospodarowanie odpadami prowadzone jest na zasadzie administrowania miejskiego wysypiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, którego PK Sp. z o.o. jest właścicielem od 1995r., a które położone jest w Mieście Siemiatycze.

W 1995 r. aktem notarialnym Gmina miejska Siemiatycze działając poprzez swoich przedstawicieli przeniosła na PK Sp. z o.o. z siedzibą w Siemiatyczach własność nieruchomości w postaci 8 działek, w części zabudowanych, położonych w mieście Siemiatycze. Na części nieruchomości zlokalizowane jest składowisko odpadów innych niż obojętne i niebezpieczne dla Miasta Siemiatycze. Składowisko powyższe eksploatowane jest zgodnie z decyzjami Wojewody Podlaskiego i zabezpiecza potrzeby tylko i wyłącznie mieszkańców Miasta Siemiatycze.

Decyzją Wojewody Podlaskiego z 2006r. zezwolono PK Sp. z o.o. na prowadzenie działalności w zakresie unieszkodliwiania rodzajów i ilości odpadów (określono 12 rodzajów odpadów i określono ich ilość w Mg/rok). Zgodnie z pkt II decyzji odpady w niej wymienione unieszkodliwiane miały być na składowisku odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne zlokalizowanym w Siemiatyczach, a proces ich unieszkodliwiania polegał na składowaniu odpadów zgodnie z zatwierdzoną przez Starostę Siemiatyckiego „Instrukcją eksploatacji” składowiska odpadów. W pkt VI 1) zobowiązano PK Sp. z o.o. do prowadzenia jakościowej i ilościowej ewidencji odpadów zgodnie z przyjętą klasyfikacją i wzorami dokumentów.

Decyzja była wydana na czas określony.

Następnie w 2007 r. wstrzymano od drugiej połowy 2008 r. użytkowanie instalacji do unieszkodliwiania odpadów (składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w miejscowości Siemiatycze, Gmina Siemiatycze), zarządzanej przez PK Sp. z o.o. w Siemiatyczach. Podstawą wydania tej decyzji był fakt, że PK Sp. z o.o. nie uzyskało pozwolenia zintegrowanego na prowadzone przez siebie składowisko w Mieście Siemiatycze. PK Sp. z o.o. nadal użytkowało składowisko i płaciło kary pieniężne z tytułu naruszenia przepisów z zakresu ochrony środowiska.

Dnia 14 maja 2009 r. Zarząd Województwa Podlaskiego udzielił PK Sp. z o.o. pozwolenia zintegrowanego na eksploatację instalacji do składowania odpadów o zdolności przyjmowania ponad 10 ton odpadów na dobę i o całkowitej pojemności ponad 25 000 ton, zlokalizowanej na terenie składowiska odpadów w Siemiatyczach. Pozwolenie określa szczegółowe warunki prowadzenia tej działalności i jest ważne do 13 maja 2019 roku.

Oprócz wysypiska miejskiego w powiecie siemiatyckim znajduje się wysypisko gminne, ale ono zabezpiecza tylko i wyłącznie potrzeby mieszkańców Gminy wiejskiej Siemiatycze.

Również zlokalizowane w okolicach Siemiatycz (powiat siemiatycki) inne wysypiska w takich gminach, jak: Dziadkowice, Grodzisk, Mielnik, Nurzec Stacja przyjmują odpady tylko i wyłącznie pochodzące ze swoich terenów. Właściciele tych gminnych wysypisk w odpowiedzi na zapytanie Prezesa UOKiK stwierdzili, że nie ma możliwości podpisania umowy z przedsiębiorcami na przyjmowanie na wysypisko odpadów spoza gminy, dla której zostały stworzone, a incydentalne, wydawane w 2007r. i na początku 2009 r. zgody na odbiór niewielkich ilości odpadów z terenu innych gmin były wyjątkiem i nie miały charakteru dłuższego działania.

Poniżej mapa powiatu siemiatyckiego z sąsiednimi gminami, gdzie znajdują się gminne wysypiska. Odległość do tych wysypisk od Miasta Siemiatycze wynosi do 20km.

Poniżej mapa powiatu siemiatyckiego z zaznaczonymi miejscowościami, gdzie znajdują się gminne wysypiska.

Na prowadzone przez PK Sp. z o.o. miejskie wysypisko w Siemiatyczach składowane są odpady komunalne pochodzące z terenu Miasta Siemiatycze (usługi w tym zakresie wykonuje tylko PK Sp. z o.o.) oraz odpady od trzech innych przedsiębiorców (są to odpady przemysłowe pochodzące od: Oerlemans Food Siemiatycze Sp. z o.o. z Siemiatycz, O.K. Owocowe Koncentraty Sp. z o.o. z Siemiatycz i Przedsiębiorstwa Usługowego MPO-J z Siemiatycz).

Oerlemans Food Siemiatycze Sp. z o.o. poinformowało, że składowe na miejskim wysypisku tylko odpady pochodzące z terenu zakładu w Siemiatyczach, nie posiada zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie transportu odpadów komunalnych, gdyż decyzją Starosty Siemiatyckiego została zwolniona z takiego obowiązku, a ma jedynie podpisaną umowę z PK Sp. z o.o. na składowanie odpadów na składowisku miejskim w Siemiatyczach.

Na takich samych zasadach składowane odpady ze swojego zakładu O.K. Owocowe Koncentraty Sp. z o.o. Natomiast trzeci przedsiębiorca Przedsiębiorstwo Usługowe MPO-J z Siemiatycz sporadycznie składowane na miejskim wysypisku odpady z dróg i parkingów będących w gestii powiatu, województwa czy kraju, ale tylko wtedy, gdy wygra przetarg na te usługi. Ostatni raz składowano odpady na tym wysypisku w 2007 r.

Miejskie wysypisko w Siemiatyczach, którego właścicielem jest PK Sp. z o.o., ujęte jest w planach gospodarki odpadami zarówno miejskim, jak i wojewódzkim. Z tym, że zgodnie z zapisami planu wojewódzkiego wysypisko to przewidziane jest do zamknięcia do końca 2009 r. Jednak zgodnie z ostatnią decyzją Wojewody Podlaskiego z dnia 14 maja 2009 r. PK Sp. z o.o. otrzymało pozwolenie zintegrowane na eksploatację instalacji do przyjmowania odpadów na miejskim wysypisku w Siemiatyczach, z wyłączeniem odpadów obojętnych, o zdolności przyjmowania ponad 10 ton na dobę. Pozwolenie to jest ważne do 2019r.

Równocześnie z prowadzeniem wysypiska PK Sp. z o.o. stosownie do posiadanych zezwoleń prowadzi działalność w zakresie usług wywozu odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze. Zakres usług wywozu, zgodnie z oświadczeniem PK Sp. z o.o., obejmuje tylko ten obszar. W wydanym zezwoleniu Burmistrz Miasta Siemiatycze wskazał, jako miejsce deponowania odpadów pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze miejskie składowisko w Siemiatyczach.

MPO na podstawie decyzji OSGK-II-7050/02 z dnia 14.06.2002 r. prowadziło transport niesegregowanych odpadów komunalnych i zmieszanych odpadów opakowaniowych z terenu Miasta Siemiatycze na miejskie wysypisko, którego właścicielem jest PK Sp. z o.o. Deponowanie odpadów odbywało się w oparciu o umowę wstępną zawartą pomiędzy MPO i PK Sp. z o.o., której okres obowiązywania określono do dnia 15 kwietnia 2006 r. W umowie tej był ponadto zapis, że „jeżeli MPO uzyska zezwolenie na świadczenie usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości wydane przez burmistrza Miasta Siemiatycze zostanie zawarta umowa właściwa”.

Pismem z dnia 20.02.2007 r. PK Sp. z o.o. poinformowało MPO, że może przyjmować na składowisko odpady tylko z terenu Miasta Siemiatycze, a warunkiem podpisania umowy jest przedstawienie aktualnego zezwolenia.

MPO decyzją z dnia 28 kwietnia 2007 r. otrzymało nowe zezwolenie na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu Miasta Siemiatycze. W zezwoleniu tym Burmistrz Miasta Siemiatycze w pkt 7- Sposób postępowania z poszczególnymi rodzajami odpadów komunalnych wskazał, że: „niesegregowane odpady komunalne, odpady segregowane i odpady komunalne ulegające biodegradacji należy unieszkodliwiać poprzez przekazanie na miejskie składowisko odpadów w Siemiatyczach”.

W ślad za uzyskanym zezwoleniem na prowadzenie działalności wywozowej na terenie Miasta Siemiatycze MPO wystąpiło do PK Sp. z o.o., jako właściciela składowiska miejskiego w Siemiatyczach, o podpisanie umowy na przyjmowanie odpadów komunalnych z terenu Miasta Siemiatycze.

W odpowiedzi na ten wniosek PK Sp. z o.o. pismem z dnia 09.07.2007 r. poinformowało MPO, że nie może zawrzeć umowy na składowanie odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze, gdyż nie posiada ważnego pozwolenia zintegrowanego.

PK Sp. z o.o. konsekwentnie do czasu złożenia zawiadomienia przez MPO do Prezesa UOKiK i w trakcie prowadzonego postępowania dowodowego w niniejszej sprawie, jako jedyną przyczynę niepodpisania z MPO umowy na składowanie odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze na miejskie wysypisko podaje brak zintegrowanego pozwolenia.

Na pytanie Prezesa UOKiK, czy i jak zmieniłyby się ilości wwożonych na miejskie wysypisko w Siemiatyczach odpadów z terenu Miasta Siemiatycze, gdyby na rynku wywozu z tego

terenu pojawił się konkurent dla PK Sp. z o.o., przedsiębiorca ten odpowiedział, że ilość deponowanych odpadów nie uległaby zmianie tylko ma obawy, czy inni przedsiębiorcy wwoziliby tylko odpady pochodzące z terenu Miasta Siemiatycze, a nie posiada skutecznych narzędzi monitorowania tego typu odpadów.

Równocześnie w swoich pismach kierowanych do Prezesa UOKiK PK Sp. z o.o. stwierdza, że: „Zgodnie z obowiązującym prawem warunkiem koniecznym podpisania umowy z jakąkolwiek firmą na przyjmowanie odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne jest posiadanie stosownych zezwoleń, tj. w naszym przypadku pozwolenia zintegrowanego”. Takie twierdzenie nie zostało jednak poparte przez PK Sp. z o.o. żadnymi konkretnymi przepisami prawa.

To stanowisko PK Sp. z o.o. w niczym nie przeszkadzało temu przedsiębiorcy w przyjmowaniu na to składowisko odpadów od przedsiębiorców, którzy mieli podpisane umowy (Oerlemans Siemiatycze Sp. z o.o. i O.K. Koncentraty, Owocowe Koncentraty Sp. z o.o. Zakład w Siemiatyczach), a także i samemu PK Sp. z o.o., które jako jedyny przedsiębiorca świadczący usługi wywozu odpadów komunalnych terenu Miasta Siemiatycze deponował te odpady na wysypisku miejskim w Siemiatyczach.

W okresie, gdy PK Sp. z o.o. odmawiało podpisania umowy z MPO miejskie wysypisko działało na zasadzie warunkowego przedłużenia decyzji na unieszkodliwianie odpadów, która była ważna do 31.12.2008 r. W tym czasie PK Sp. z o.o. podejmowało prace mające na celu dostosowanie instalacji swojego wysypiska do wymogów przepisów dotyczących ochrony środowiska i w dniu 14 maja 2009 r. decyzją Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego PK Sp. z o.o. otrzymało pozwolenie zintegrowane (ostatecznie stało się ważne dnia 29 maja 2009 r.).

Od stycznia 2009 r. PK Sp. z o.o. składowało odpady z terenu Miasta Siemiatycze na tym składowisku chociaż, jak twierdzi nie poddawało ich unieszkodliwianiu. Przyjmowało także odpady od przedsiębiorców, z którymi miało podpisane umowy. Do czasu uzyskania pozwolenia zintegrowanego tj. do 14 maja 2009 r. przedsiębiorca podejmował działania polegające na znalezieniu alternatywnych źródeł składowania odpadów. Zgodnie z oświadczeniem PK Sp. z o.o., zrobiono rozeznanie rynku poprzez prowadzenie rozmów z właścicielami wysypisk w Drohiczynie, Hajnówce, Bielsku Podlaskim, Mielniku (w granicach województwa podlaskiego). Właściciele wysypiska w Drohiczynie i Hajnówce odmówili podpisania umowy na przyjmowanie odpadów. Zgodę wydał właściciel wysypiska w Mielniku i Bielsku Podlaskim.

Ze względu na fakt, że z przyczyn ekonomicznych transport odpadów na odległość 60 km (zdaniem PK Sp. z o.o.) jest nieopłacalny, zdecydowano o podpisaniu umowy z Gminą Mielnik – ok. 20 km od Miasta Siemiatycze. W wyniku podpisanej dnia 02 stycznia 2009 r. umowy PK Sp. z o.o. uzyskała możliwość czasowego deponowania odpadów na wysypisku w Mielniku. Z załączonego zestawienia wynika, że PK Sp. z o.o. składowało na wysypisku w Mielniku odpady tylko w okresie od 12 do 29 maja 2009 r. Zdaniem właściciela tego wysypiska, wójta Gminy Mielnik, była to sytuacja wyjątkowa (w okresie 2007-2009 wydano tylko jedną taką zgodę). Wójt Gminy Mielnik nie wydaje dłuższych pozwoleń na przyjmowanie odpadów spoza terenu tej Gminy.

W okresie od stycznia do końca maja 2009 r. na wysypisko w Mieście Siemiatycze PK Sp. z o.o. przyjmowała odpady od przedsiębiorców z terenu Miasta Siemiatycze, z którymi miała podpisane umowy i sama składowała odpady z Miasta Siemiatycze.

Pomimo posiadania pozwolenia zintegrowanego PK Sp. z o.o. nie wystąpiło do MPO z informacją o możliwości zawarcia umowy na składowanie odpadów z terenu Miasta Siemiatycze, o co przedsiębiorca ten wnioskował w ubiegłych latach.

Pozwolenie zintegrowane jest decyzją administracyjną będącą de facto rodzajem szczególnej licencji na prowadzenie instalacji, na warunkach ustalonych dla wszystkich komponentów środowiska oraz przy spełnieniu wymagań technicznych określonych, jako najlepsze dostępne techniki –BAT. Pozwolenie powinno także określać rodzaj i ilość wykorzystywanej energii, materiałów, surowców i paliw.

Obowiązek posiadania tego typu pozwoleń stał się wymagalny z chwilą wejścia Polski do UE, czyli z dniem 01 maja 2004 r.

Dnia 27 kwietnia 2001 r. ustawa Prawo Ochrony Środowiska transponowała wymagania Dyrektywy Rady UE 96/61/WE z dnia 24.09.1996 r., dotyczące zintegrowanego zapobiegania i ograniczania zanieczyszczeń, zwana potocznie Dyrektywą IPPC, wprowadzając system pozwoleń zintegrowanych.

W praktyce oznacza to, że:

- istnieje jedno pozwolenie zintegrowane dla wszystkich instalacji znajdujących się na danym terenie i objętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego,
- istnieje konieczność stosowania BAT przez instalację na wysypisku,
- istnieje obowiązek prowadzenia instalacji w sposób najmniej uciążliwy dla środowiska, jako całości,
- istnieje obowiązek zapewnienia zgodności sposobu działania instalacji z wymaganiami określonymi w pozwoleniu zintegrowanym,
- istnieje obowiązek kontroli i monitorowania emisji oraz procesów technologicznych przez prowadzącą instalację,
- istnieje zakaz eksploatacji instalacji bez ważnego pozwolenia zintegrowanego lub z naruszeniem jego warunków (w praktyce zakaz ten nie był przez PK Sp. z o.o. przestrzegany, a z tytułu braku takiego pozwolenia PK Sp. z o.o. płaćła kary pieniężne, wydawane były warunkowe decyzje dopuszczające działanie tego wysypiska).

Burmistrz Miasta Siemiatycz w piśmie do Prezesa UOKiK poinformował, że podmioty świadczące usługi w zakresie odbioru odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu Miasta Siemiatycze (PK Sp. z o.o. i MPO) przekazywały i przekazują Burmistrzowi Miasta Siemiatycze informacje o ilości i rodzaju wwożonych odpadów na miejskie składowisko w Siemiatyczach.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, Prezes UOKiK zważył, co następuje:

PK Sp. z o.o. z siedzibą w Siemiatyczach postawiony został zarzut nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze poprzez odmowę podpisania z MPO z siedzibą w Białymstoku umowy na składowanie odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze na miejskie wysypisko w Siemiatyczach, którego PK Sp. z o.o. jest właścicielem, co może przeciwdziałać ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na lokalnym rynku świadczenia usług wywozu odpadów komunalnych z terenu Miasta Siemiatycze.

Aby móc skutecznie ocenić, czy działania PK Sp. z o.o. naruszają przepisy ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (zwanej dalej ustawą o okik) należy w pierwszej kolejności wskazać przesłanki uzasadniające rozpoznanie tej sprawy przez organ antymonopolowy.

Interes publicznoprawny

Art. 1 ust. 1 ustawy o okik stanowi, że: „ (...) , ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowania w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów”.

Zapis o powyższej treści wyłącza zatem możliwość podejmowania działań przez Prezesa UOKiK w celu ochrony indywidualnego interesu przedsiębiorcy. Publicznoprawny charakter ustawy o okik powoduje, że jej celem jest ochrona konkurencji w interesie publicznym. Prezes UOKiK podejmuje działania, gdy w wyniku pewnych ogólnych zjawisk zagrożona jest sama instytucja konkurencji, gdy skutkiem określonych, sprzecznych z przepisami ustawy działań dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku (wyrok SN z dnia 05 czerwca 2008 r. III SK 40/07 i wyroki SA z dnia 24.01.1991 r. XV Amr 8/90, z dnia 25.05.1994 r. XVII Amr 67/93).

We wskazanym wyżej wyroku Sąd Najwyższy: *„podzielił w pełni dotychczasową linię orzeczniczą, zgodnie z którą naruszenie interesu publicznoprawnego ma miejsce nie tylko wówczas, gdy skutkami działań sprzecznych w przepisami obu ustaw (ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów i ustawa o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów) dotknięty został –szerszy krąg uczestników rynku ale także, gdy działania te wywołały na rynku inne niekorzystne zjawiska”*.

Zatem, jak argumentuje SN *„pojęcie interesu publicznego należy interpretować przez pryzmat aksjologii ustawodawstwa antymonopolowego, a określenie w interesie publicznym to ochrona konkurencji podejmowana w interesie państwa, niezależnie od działań jednostek i niezależnie od ich interesów”*.

Praktyki ograniczające konkurencję obejmują swoim działaniem nie tylko konkurentów przedsiębiorcy, który je stosuje (praktyki antykonkurencyjne), ale również takie działania, które nie godząc bezpośrednio w samą konkurencję naruszają interesy innych uczestników rynku np. konsumentów (praktyki eksploatacyjne).

Praktyka ograniczająca konkurencję w swoich skutkach dotyka głównie konkurentów przedsiębiorcy, który ją stosuje (ogranicza wolną konkurencję), ale wywiera także pośrednio negatywne skutki w stosunku do innych uczestników rynku – konsumentów (poprzez brak możliwości wyboru konkurencyjnych ofert na świadczenie usług, z których konsumenci korzystają).

W niniejsze sprawie postawiony PK Sp. z o.o. zarzut nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze, poprzez odmowę podpisania umowy z MPO na składowanie na tym wysypisku odpadów komunalnych, co może przeciwdziałać ukształtowaniu się lub rozwojowi konkurencji na lokalnym rynku świadczenia usług odbioru i transportu odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze, nie ma charakteru indywidualnej sprawy ze względu na fakt, że odmowa podpisania umowy, jak samo stwierdza PK Sp. z o.o., dotyczy każdego zewnętrznego przedsiębiorcy (oprócz PK Sp. z o.o., który jako jedyny wywozi odpady komunalne z terenu Miasta Siemiatycze i składowuje je na swoim wysypisku), a nie tylko MPO.

Ponadto skutek w postaci ograniczenia konkurencji na rynku odbioru i transportu odpadów komunalnych od mieszkańców Miasta Siemiatycze ma charakter praktyki eksploatacyjnej. Mieszkańcy Miasta Siemiatycze zdani są tylko i wyłącznie na usługi jednego przedsiębiorcy – PK Sp. z o.o. i na dyktat cenowy z jego strony w zakresie wysokości opłat, jakie ponoszą za te usługi. Brak jakiegokolwiek konkurencji na tym rynku skutkuje pogorszeniem warunków

świadczenia usług wywozu i pozbawia konsumentów możliwości wyboru najbardziej konkurencyjnej oferty świadczenia tych usług.

Wobec powyższego należy uznać, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z interesem publicznym i zasadne jest zbadanie sprawy w oparciu o przepisy ustawy o okik.

Stanowisko takie poparte jest także orzecznictwem- wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 lipca 2002 r. w sprawie I CKN 496/01 (Dz.Urz. UOKiK 2004/1/283).

Strona postępowania PK Sp. z o.o. z siedzibą w Siemiatyczach – status przedsiębiorcy w kontekście definicji ustawy o okik.

Postępowanie administracyjne przed Prezesem UOKiK toczy się z udziałem podmiotów mających przymiot strony- art. 88 ust. 1 ustawy o okik

Zarzut nadużywania pozycji dominującej na rynku właściwym poprzez stosowanie praktyk ograniczających konkurencję może zostać postawiony przedsiębiorcy.

Art. 4 pkt 1 ustawy o okik stanowi, że (...) pod pojęciem przedsiębiorcy należy rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

PK Sp. z o.o. jest przedsiębiorcą działającym w oparciu o przepisy Kodeksu spółek handlowych, jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego i prowadzi działalność gospodarczą między innymi polegającą na zarządzaniu miejskim wysypiskiem odpadów w Siemiatyczach, którego jest właścicielem i które ze względu na 100% udział w tej Spółce Gminy miejskiej Siemiatycze zabezpiecza potrzeby mieszkańców Miasta Siemiatycze w zakresie działalności komunalnej – prowadzenie składowiska odpadów.

Z tych względów PK Sp. z o.o. w imieniu Gminy miejskiej Siemiatycze realizuje zadania własne tej Gminy wynikające z art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym- *utrzymanie czystości i porządku w gminach należy do obowiązkowych zadań własnych gminy.*

Tym samym należy stwierdzić, że PK Sp. z o.o. ma przymiot strony w niniejszym postępowaniu antymonopolowym wobec spełniania kryteriów ustawowej definicji przedsiębiorcy, o której mowa w ustawie o okik.

Rynek właściwy w niniejszej sprawie.

Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców. Nadużywanie pozycji dominującej ujawnia się zawsze na rynku właściwym, stąd w niniejszej sprawie dla stwierdzenia, czy PK Sp. z o.o. posiada pozycję dominującą, niezbędne jest ustalenie rynku właściwego będącego przedmiotem zainteresowania organu antymonopolowego.

Art. 4 pkt 9 ustawy o okik przez rynek właściwy rozumie rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakoś, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i kosztów transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.

Dla wyznaczenie rynku właściwego w niniejszej sprawie niezbędne jest zdefiniowanie go w sensie produktowym i geograficznym.

Rynek właściwy w znaczeniu produktowym odnosi się do towarów, ale nie tylko, obejmuje on swoim zasięgiem także usługi – art.4 pkt 7 ustawy o okik.

Produktowym rynkiem właściwym w tej sprawie jest rynek odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze, co jest konsekwencją

braku substytutów dla tego rodzaju usługi, specyficznej sytuacji rynkowo-regulacyjnej powodującej, że z punktu widzenia odbiorcy usług odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, ich pochodzenie ma duże znaczenie dla możliwości skorzystania z usług konkretnego wysypiska, gdyż szereg wysypisk ogranicza obszar, z którego przyjmuje odpady. Możliwość wykonywania przez jakiegokolwiek przedsiębiorcę (w tym PK Sp. z o.o.) usług odbioru i transportu odpadów komunalnych od mieszkańców Miasta Siemiatycze warunkowana jest uzyskaniem pozwolenia na świadczenie tych usług i podpisaniem umowy z właścicielem wysypiska na ich przyjmowanie.

Z tego względu, jako rynek właściwy produktowo w niniejszej sprawie przyjęto rynek odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze.

W wymiarze geograficznym rynek właściwy to obszar, na którym warunki konkurencji mające zastosowanie do określonych towarów, są jednakowe dla wszystkich konkurentów.

Jakkolwiek art. 9 ust. 3 ustawy o odpadach stanowi, że „niesegregowane odpady komunalne, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych oraz komunalne odpady ściekowe powinny być poddane odzyskowi lub unieszkodliwieniu na obszarze tego województwa, na którym zostały wytworzone”, art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska wskazuje, jako miejsce alternatywne ich składowania – miejsce najbliższe położone ich wytworzenia (czyli miejsce z którego następuje odbiór i transport tych odpadów).

Zasadniczym celem tych regulacji prawnych (wynikających z Unijnej Dyrektywy) jest zapobieżenie migracji odpadów w miejsca gdzie ich składowanie jest tańsze lub mniej kontrolowane.

Zatem, zasada bliskości geograficznej wynikająca z art. 9 ust. 3 ustawy o odpadach stoi na straży wyeliminowania możliwości przemieszczania się odpadów i związanych z tym zagrożeń dla środowiska i ludzi. Z tych względów przemieszczanie odpadów powinno być ograniczone, jeżeli jest to możliwe do miejsca ich wytworzenia. Pogląd taki wyraża orzecznictwo antymonopolowe (wyrok SOKiK z dnia 04 marca 2008 r. sygn. AmA 70/07 i z dnia 04 sierpnia 2008 r. sygn. AmA 4/08). W ostatnim z cytowanych wyroków SOKiK w odniesieniu do art. 9 ustawy o odpadach stwierdził, że : „W przekonaniu Sądu przepis ten powinien być interpretowany w ten sposób, że ewentualne przekazanie odpadów komunalnych, ich transport powinny się ograniczać do najbliższego położonego miejsca.

Użycie rzeczownika w liczbie mnogiej miejsca jest uwarunkowane liczbą mnogą w jakiej występuje rzeczownik odpady, nie dopuszcza natomiast wielości miejsc, jakby to było w przypadku użycia sformułowania blisko położonych miejsc, czy w ich pobliżu. W przypadku słowa najbliższej mamy do czynienia z najwyższym stopniem przymiotnika. Najbliższej jest zatem jedno miejsce lub miejsca położone w tej samej odległości. Przeciwna interpretacja przepisu prowadziłaby do nieuzasadnionej dowolności w zakresie ustalania ilości miejsc składowania odpadów komunalnych, godziłoby to nie tylko w sens normy prawnej ale także w cel jaki ma spełniać w systemie ochrony środowiska naturalnego”.

Tym samym w ocenie Prezesa UOKiK przeprowadzone badanie odnośnie substytucyjności dla rynku składowania odpadów pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze ograniczono obszarowo do wysypisk położonych w obrębie do 20 km od wysypiska miejskiego w Siemiatyczach. Potwierdzeniem tak przyjętego założenia są również warunki ekonomiczne, z zasady racjonalnie działający przedsiębiorca na danym rynku prowadzi działalność kierując się rachunkiem ekonomicznym, wielkością ponoszonych kosztów prowadzonej działalności i kalkulacją wysokości zysku z niej osiąganego. Skoro zatem w ocenie przedsiębiorcy – MPO możliwość konkurowania z PK Sp. z o.o. na rynku odbioru i transportu odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze jest warunkowana składowaniem tych odpadów na składowisku w Mieście Siemiatycze (nie ma możliwości uzyskania zgody

na składowanie na okolicznych wysypiskach - do 20km) nie ma potrzeby szerszego wyznaczenia rynku właściwego w niniejszej sprawie, obejmującego swoim obszarem, co najmniej Województwo Podlaskie.

Poparciem przyjętych założeń jest także stanowisko PK Sp. z o.o., które w swoim piśmie z dnia 02.11.2009 r. wskazuje, że zrobiono rozeznanie rynku odnośnie substytucyjności dla odzysku i unieszkodliwiania odpadów z terenu Miasta Siemiatycze na inne wysypiska aniżeli miejskie i stwierdzono, że ze względu na warunki ekonomiczne transportowania tych odpadów ich transport ponad 20km jest nieopłacalny.

Przyjęcia powyższego rozumowania odnośnie wyznaczenia geograficznego rynku właściwego w niniejszej sprawie ma swoje uzasadnienie w obowiązku gminy wynikającym z art. 16a ust. 3 ustawy z dnia 27.04.2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62 poz. 628 ze zm.). Stosownie do tego przepisu na gminie spoczywa obowiązek zapewnienia budowy, utrzymania i eksploatacji własnych lub wspólnych z innymi gminami lub przedsiębiorcami instalacji i urządzeń do odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych albo zapewnienie warunków do budowy, utrzymania i eksploatacji instalacji i urządzeń do odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych przez przedsiębiorców.

W przypadku Gminy miejskiej w Siemiatyczach obowiązek ten realizowany jest przez PK Sp. z o.o., w której Gmina ta ma 100% udziałów. Z kolei Spółka ta jest właścicielem miejskiego wysypiska. Innego miejsca składowania odpadów Gmina ta nie posiada.

Ze względu na fakt, że wysypisko to wskazywane jest, jako miejsce deponowania odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze w zezwoleniach wydawanych przez Gminę miejską Siemiatycze w imieniu, której działa Burmistrz, uznać należy, że wysypisko to zaspokaja potrzeby jej mieszkańców w zakresie wywiązywania się z nałożonych na tą Gminę mocą przepisów prawa obowiązków utrzymania czystości i porządku w Mieście Siemiatycze.

Jak wykazało prowadzone w tej sprawie postępowanie dowodowe nie ma również możliwości składowania odpadów pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze na inne położone w obrębie 20 km od Miasta Siemiatycze wysypiska w ościennych gminach.

Stąd, wystąpienie MPO z Białegostoku do PK Sp. z o.o. o zawarcie umowy na składowanie odpadów z terenu Miasta Siemiatycze na miejskie wysypisko ma umocowanie w obowiązujących przepisach prawa i wyrażenie takiej zgody przez PK Sp. z o.o. stworzy MPO porównywalne warunki konkurowania na rynku usług odbioru i transportu odpadów komunalnych z terenu Miasta Siemiatycze.

Reasumując stwierdzić należy, że rynkiem właściwym w niniejszej sprawie jest lokalny rynek odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze na miejskim składowisku odpadów innych niż obojętne i niebezpieczne dla Miasta Siemiatycze, którego właścicielem jest PK Sp. z o.o.

PK Sp. z o.o. będąc jednocześnie przedsiębiorcą działającym na lokalnym rynku odbioru i transportu odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze na miejskie wysypisko, świadczy usługi wywozu tych odpadów od mieszkańców Miasta Siemiatycze i deponuje je na wysypisku miejskim, którego jest właścicielem.

Rola, jaką PK Sp. z o.o. odgrywa na rynku właściwym w niniejszej sprawie - rynku odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych (równocześnie będąc jedynym przedsiębiorcą świadczącym usługi odbioru i transportu tych odpadów z terenu Miasta Siemiatycze), ma istotne znaczenie ze względu na teorię dwóch rynków zależnych. Rynku właściwego, na którym dochodzi do nadużycia pozycji dominującej i rynku, na którym występuje skutek w postaci ograniczenia konkurencji.

Teoria ta została potwierdzona w orzecznictwie europejskim i polskim, gdzie uznano, że nadużycie pozycji dominującej na jednym rynku może ograniczać konkurencję na rynku zależnym- *sprawa ECS/AKZO, gdzie uznano, że pozycja dominująca na jednym rynku może być nadużyta wskutek postępowania przedsiębiorcy na innym rynku (sprawa nr IV/30.698, ECS/AKZO, Commission decision 1985).*

W niniejszej sprawie nadużywanie pozycji dominującej przez PK Sp. z o.o. na rynku właściwym- odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, poprzez odmowę zawarcia umowy z MPO i każdym innym potencjalnym przedsiębiorcą, który chciałby takie odpady składować, skutkuje ograniczeniem konkurencji na rynku zależnym - rynku odbioru i transportu odpadów komunalnych ze względu na fakt, że przedsiębiorca, który chciałby konkurować z PK Sp. z o.o. na rynku odbioru i transportu tych odpadów nie ma takiej możliwości, gdyż nie może ich deponować na miejskim wysypisku. Nie ma możliwości składowania tych odpadów na żadnym innym wysypisku w powiecie siemiatyckim, gdyż gminy nie przyjmują odpadów spoza swojego terenu.

Ustalenie pozycji rynkowej PK Sp. z o.o. na rynku właściwym w niniejszej sprawie.

Art. 4 pkt 10 ustawy o okik definiuje pozycję dominującą, jako pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów ; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%.

PK Sp. z o.o. będąc spółką prawa handlowego, w której Gmina miejska Siemiatycze ma 100% udziałów, nabyło od tej Gminy zabudowane nieruchomości. Jedną z tych nieruchomości została wola Gminy przeznaczona na miejsce składowania odpadów pochodzących terenu Miasta Siemiatycze. Powstałe w ten sposób składowisko odpadów ujęte zostało w wojewódzkim planie gospodarki odpadami, który obejmuje lata 2007-2010 i wysypisko to ujęte jest jako „przewidziane do zamknięcia do końca 2009 r.”.

Wobec uzyskania pozwolenia zintegrowanego ważnego do maja 2019 roku wysypisko to może działać dłużej aniżeli wynika to z planu wojewódzkiego gospodarki odpadami.

Wysypisko to jest jedynym, na które mogą być składowane odpady komunalne pochodzące z terenu Miasta Siemiatycze, gdyż stosownie do ustaleń postępowania dowodowego, wysypiska w gminach w powiecie siemiatyckim nie przyjmują odpadów spoza swojego terenu, a transport tych odpadów na obszar województwa podlaskiego zarówno w ocenie PK Sp. z o.o., jak i zawiadamiającego jest nieopłacalny. Przedsiębiorca ten wobec opisanego wyżej stanu faktycznego i prawnego nie spotyka się z żadną konkurencją w zakresie świadczenia usług przyjmowania odpadów na wysypisko miejskie w Siemiatyczach.

Tym samym PK Sp. z o.o. posiada pozycję monopolistyczną na rynku odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, która to pozycja jest kwalifikowaną postacią pozycji dominującej.

PK Sp. z o.o. jest bowiem właścicielem składowiska miejskiego, jest jedynym podmiotem zarządzającym tym wysypiskiem w imieniu Gminy miejskiej Siemiatycze i ustala zasady deponowania na nim odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze. PK Sp. z o.o. określiło możliwość składowania tych odpadów przez innych przedsiębiorców poprzez konieczność podpisania z nim umowy na przyjmowanie tych odpadów.

Stąd należy przyjąć, że PK Sp. z o.o. ma pozycję dominującą na rynku właściwym wyznaczonym w niniejszej sprawie.

Nadużywanie pozycji dominującej, jako praktyka ograniczająca konkurencję.

Nadużycie pozycji dominującej, o którym mowa w art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy o okik polega na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Sytuacja taka ma miejsce wtedy, gdy przedsiębiorca posiadający pozycję dominującą na rynku właściwym w danej sprawie podejmuje działania, których skutkiem jest ograniczenie konkurencji na tym rynku lub na rynkach zależnych, na które przedsiębiorca ten może wpływać ze względu na swoją silną pozycję na rynku zdominowanym.

Praktyka ograniczająca konkurencję, o której mowa w art. 9 ust. 2 pkt 5 polegać może zarówno na działaniu, jak i na zaniechaniu, które to zachowania w równym stopniu mogą wywierać negatywny wpływ na konkurencję.

W niniejszej sprawie istota zarzucanej praktyki sprowadza się do odmowy przez PK Sp. z o.o., (jako dominanta na lokalnym rynku odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych na miejskim wysypisku) podpisania z przedsiębiorcą MPO umowy na przyjmowanie od niego odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze.

Odmowa w swoim uzasadnieniu w ocenie PK Sp. z o.o. wynika z braku pozwolenia zintegrowanego. PK Sp. z o.o. w całym postępowaniu dowodowym w niniejszej sprawie podnosi ten element, jako jedyny powód odmowy dla MPO, ale równocześnie zastrzega, że odmowa taka byłaby udzielona każdemu zewnętrznemu podmiotowi, który chciałby świadczyć usługi wywozu odpadów komunalnych z Miasta Siemiatycze. Nawet po uzyskaniu pozwolenia zintegrowanego PK Sp. z o.o. nie podjęła żadnych kroków, aby poinformować MPO o ustaniu przyczyny, na która powoływało się odmawiając podpisania umowy na przyjmowanie odpadów.

W ocenie Prezesa UOKiK brak pozwolenia zintegrowanego nie może być podstawą odmowy przyjmowania odpadów na wysypisko w sytuacji, gdy PK Sp. z o.o. sama świadczy usługi odbioru i transportu odpadów komunalnych z terenu Miasta Siemiatycze i sama odpady te składowe na miejskim wysypisku, pomimo braku takiego pozwolenia. Również pozostali trzej przedsiębiorcy mający podpisane z PK Sp. z o.o. umowy na składowanie odpadów na miejskie wysypisko, takie odpady składowe.

Organ antymonopolowy stwierdza, że co do zasady brak pozwolenia zintegrowanego powinien skutkować decyzjami o zamknięciu wysypiska do czasu spełnienia przez instalację takiego wysypiska norm środowiskowych. Jednak w praktyce mamy często do czynienia z działaniem wysypisk pomimo braku pozwolenia zintegrowanego, ze względu na specyfikę działalności i potrzebę zapewnienia odzysku i unieszkodliwiania odpadów z terenu gminy czy miasta, gdy wykonywanie tej działalności odbywa się od wielu lat na ustalonych zasadach, nawet jeżeli nie spełniają obecnych wymogów prawnych.

PK Sp. z o.o. cały czas użytkowała swoje wysypisko posiadając warunkowe decyzje jego funkcjonowania, które wydawał Wojewoda Podlaski, a które sprowadzały się do kolejnego przedłużania terminu działania tego wysypiska w oparciu o przyrzeczenie składane przez PK Sp. z o.o. o prowadzeniu prac mających na celu dostosowanie instalacji tego wysypiska do wymogów pozwolenia zintegrowanego. Brak technicznych elementów w postaci: braku wagi samochodowej, przyłącza energetycznego, wody, modernizacji brodzika dezynfekcyjnego nie stanowił przyczyn uniemożliwiających składowanie na tym wysypisku odpadów, ich odzysk i unieszkodliwianie z terenu miasta Siemiatycze i odpadów z zakładów zlokalizowanych na terenie Miasta Siemiatycze. Analiza decyzji warunkowych sprowadza się do wniosku, że warunkowy był tylko termin działania tego wysypiska (czasowa zgoda z wyznaczeniem końcowego terminu przedłużanego kilkakrotnie), zaś w pozostałym zakresie prowadziło ono działalność na takich samych zasadach, jakie określono w zezwoleniu podstawowym z 2006

r., gdy PK Sp. z o.o. przyjmowało na wysypisko odpady komunalne z Miasta Siemiatycze od MPO z Białegostoku.

W okresie od 2007 r. do czasu wydania niniejszej decyzji MPO dostawało od PK Sp. z o.o. odmowę podpisania umowy na składowanie odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze pomimo faktu, że PK Sp. z o.o. sama takie odpady na tym wysypisku składowała. Nawet spełnienia warunku posiadania pozwolenia zintegrowanego nie spowodowało u PK Sp. z o.o. podjęcia działań mających na celu poinformowanie o tym fakcie MPO i podjęcie negocjacji w zakresie podpisania umowy.

PK Sp. z o.o. w trakcie prowadzonego postępowania dowodowego nie była w stanie wytłumaczyć jak zmieni się ilość odpadów wwożonych na miejskie wysypisko (pozwolenie zintegrowane daje możliwość przyjmowania ponad 10 ton odpadów na dobę), gdy na rynku świadczenia usług odbioru i transportu tych odpadów z terenu Miasta Siemiatycze pojawi się konkurent dla PK Sp. z o.o.

Organ antymonopolowy stwierdza, że przedmiotowa długotrwała- od 2007 r. odmowa ze strony PK Sp. z o.o. podpisania umowy z MPO na składowanie odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze jest nadużyciem pozycji dominującej przez tego przedsiębiorcę na lokalnym rynku odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych. Przedsiębiorca ten dysponując siłą rynkową w postaci prawa własności do wysypiska, na które mogą być wwożone odpady z terenu Miasta Siemiatycze skutecznie blokuje możliwość świadczenia usług przez MPO na rynku zależnym – rynku świadczenia usług odbioru i transportu odpadów komunalnych z terenu Miasta Siemiatycze. Blokada ta daje PK Sp. z o.o. możliwość pozbycia się konkurenta z rynku, gdzie sam świadczy takie usługi. O tym, że nie ma możliwości składowania tych odpadów na innym wysypisku świadczy deklaracja samego PK Sp. z o.o., który w piśmie do Prezesa UOKiK stwierdził, że: „użytkuje miejskie wysypisko pomimo braku pozwolenia zintegrowanego i płacił z tego tytułu kary pieniężne, gdyż nie było żadnego innego przedsiębiorcy, który chciałby przyjmować od niego odpady komunalne z terenu Miasta Siemiatycze”. Nawet prowadzone w tym zakresie rozmowy z właścicielami innych wysypisk położonych na terenie Województwa Podlaskiego spowodowały czasowe skorzystanie z usług wysypiska położonego w odległości do 20 km od Miasta Siemiatycze, bowiem w ocenie PK Sp. z o.o. z przyczyn ekonomicznych dalszy transport odpadów jest nieopłacalny. Badanie rynku wykonane na użytek niniejszego postępowania dowodowego wskazuje, że wysypiska położone w powiecie siemiatyckim, (zdaniem strony postępowania i zawiadamiającego ekonomicznie uzasadniony jest transport w odległości do 20km. od miejsca odbioru tych odpadów, czyli ich wytworzenia) służą tylko i wyłącznie potrzebom ich mieszkańców. Nawet jednorazowa zgoda na przyjęcie małych ilości odpadów pochodzących z innego terenu nie wskazuje, co do zasady możliwości składowania na tych wysypiskach większej ilości odpadów z terenu innych gmin.

Tym samym uzasadnione jest przyjęcie, że PK Sp. z o.o. posiada pozycję dominującą na lokalnym rynku odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, a odmowa podpisania umowy z innym przedsiębiorcą na deponowanie odpadów z terenu, gdzie PK sp. z o.o. takie odpady odbiera i transportuje, jest przejawem nadużycia tej pozycji. Skutki zaniechania przedsiębiorcy w tym zakresie ujawniają się na rynku zależnym. Mają one charakter antykonkurencyjny, gdyż blokują możliwość wejścia na rynek usług odbioru i transportu odpadów komunalnych od mieszkańców Miasta Siemiatycze innemu przedsiębiorcy i pośrednio pozbawiają mieszkańców Miasta Siemiatycze możliwości wyboru konkurencyjnej oferty spośród kilku podmiotów świadczących takie usługi. Konkurencja na rynku mobilizuje przedsiębiorców na nim działających do konkurowania pomiędzy sobą warunkami świadczenia usług, a przede wszystkim ceną.

Analiza zebranego w niniejszym postępowaniu dowodowym dokumentów, wyjaśnień stron i ustaleń Prezesa UOKiK wskazuje, że nie było podstaw prawnych, ani faktycznych ze strony

PK Sp. z o.o. do odmowy podpisania umowy z MPO. Podawane przez tego przedsiębiorcę podstawy odmowy nie zasługują na uwzględnienie i nie są spójne logicznie, gdyż stosowane są wybiórczo do podmiotu zewnętrznego (jak sam wskazuje PK Sp. z o.o.) natomiast nie stanowią przeszkody prawnej i faktycznej do wykonywania zabronionych innemu przedsiębiorcy działań przez samo PK Sp. z o.o. Również składane wyjaśnienia odnośnie czasowego składowania odpadów z terenu Miasta Siemiatycze na wysypisku w Mielniku są niedokładne i sprzeczne logicznie. Skoro PK Sp. z o.o. już od 14 maja 2009 r. posiadało pozwolenie zintegrowane to w jakim celu od 12 do 29 maja 2009 r. korzystało z wysypiska w Mielniku. PK Sp. z o.o. pytane na te okoliczności składa niejasne wyjaśnienia.

Opisane w niniejszej decyzji postępowanie PK Sp. z o.o. jest tym bardziej nieuzasadnione, że do końca 2006 r. MPO miało podpisaną z PK Sp. z o.o. umowę na deponowanie odpadów na miejskie wysypisko, która dopuszczała możliwość jej przedłużenia po uzyskaniu stosownego zezwolenia przez MPO na świadczenie usług odbioru i transportu odpadów komunalnych z terenu Miasta Siemiatycze. Wymagalność pozwoleń zintegrowanych stała się obligatoryjna już w 2004 r., zatem przez dwa lata PK Sp. z o.o. nie przeszkadzało, że pomimo braku takiego pozwolenia MPO składowe na miejskim wysypisku odpady. Sytuacja uległa nieuzasadnionej zmianie w 2007 r., gdzie PK Sp. z o.o. zamknęła rynek odbioru i transportu odpadów komunalnych z terenu Miasta Siemiatycze odmawiając podpisania umowy z MPO na składowanie tych odpadów na zarządzane przez siebie wysypisko, mając równocześnie świadomość, że nigdzie indziej odpady te nie mogą być składowane (samo chcąc uniknąć płacenia kar sondowało rynek składowania w powiecie siemiatyckim i podpisało umowę z jednym wysypiskiem w Mielniku, ale tylko na ograniczony zakres czasowy).

Podnoszony przez PK Sp. z o.o. argument, że w przypadku wydania zgody innemu przedsiębiorcy na deponowanie odpadów z terenu Miasta Siemiatycze mogą być wwożone odpady z innego terenu jest nieprzekonujący, chociażby ze względu na fakt, że PK Sp. z o.o. prowadząc wysypisko ustala zasady przyjmowania odpadów i ma możliwość takiego zorganizowania tego procesu, aby skontrolować, czy wwożone są odpady tylko z Miasta Siemiatycze. Ponadto, jak wskazuje Burmistrz Miasta Siemiatycze zarówno PK Sp. z o.o., jak i MPO składały comiesięczne raporty z ilości i rodzaju wwożonych odpadów na wysypisko miejskie, a to w zestawieniu z podpisanymi przez tych przedsiębiorców umowami z mieszkańcami Miasta Siemiatycze daje w każdym czasie możliwość sprawdzenia, czy wykonywane jest ono zgodnie z jego zakresem. Nic zatem nie stoi na przeszkodzie, aby w momencie, gdy PK Sp. z o.o. podejrzewałoby, że działanie MPO jest niezgodne z warunkami zezwolenia, wnioskować do Burmistrza Miasta Siemiatycze o sprawdzenie poprawności wykonywania tego zezwolenia.

W związku powyższym Prezes UOKiK stwierdza, że powody odmowy podawane przez PK Sp. z o.o. nie zasługują na uwzględnienie w kontekście stanu prawnego i faktycznego opisanego powyżej.

Tym samym w ocenie organu antymonopolowego PK Sp. z o.o. posiadając pozycję monopolistyczną na lokalnym rynku odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, a jednocześnie będąc powołanym przez Gminę miejską Siemiatycze dla zaspakajania zbiorowych potrzeb jej mieszkańców, powinna z należytą starannością dbać o rozwój nieskrepowanej konkurencji, która powinna zapewnić mieszkańcom Miasta Siemiatycze niższe ceny i wyższą jakość usług. Przedsiębiorca ten powinien także zapewnić wszystkim przedsiębiorcom równe szanse świadczenia usług odbioru i transportu odpadów komunalnych z terenu Miasta Siemiatycze, gdy posiadają w tym zakresie ważne zezwolenia na prowadzenie takiej działalności.

Przyjęte przez Prezesa UOKiK stanowisko w tej sprawie znajduje potwierdzenie w wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 15 marca 2003 r., sygnatura akt Ama

40/02, gdzie stwierdzono, że: „... jako monopolista nie miał prawa odmówić przyjmowania odpadów na administrowane przez siebie składowisko”.

Reasumując należy stwierdzić, że PK Sp. z o.o. swoim bezprawnym działaniem naruszyło art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustawy o okik, zatem orzeczono jak w pkt I sentencji niniejszej decyzji.

II. Kara pieniężna.

Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie (...) Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się naruszenia zakazu określonego m.in. art. 9. Pod pojęciem przychodu rozumie się przychód uzyskany w roku podatkowym poprzedzającym dzień wszczęcia postępowania na podstawie ustawy, w rozumieniu obowiązujących przedsiębiorcę przepisów o podatku dochodowym (art. 4 pkt 15 ustawy o ochronie (...)).

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów wprowadziła zasadę fakultatywności kar nakładanych przez Prezesa Urzędu na przedsiębiorców, którzy dopuścili się naruszenia zakazu stosowania praktyk ograniczających konkurencję.

Prezes Urzędu wydając decyzję o nałożeniu kary pieniężnej działa zatem w ramach uznania administracyjnego, co oczywiście nie jest równoznaczne z dowolnością. W tym zakresie kieruje się on zasadą równości i proporcjonalności. Rozważając kwestię nałożenia kary organa antymonopolowy musi wziąć pod uwagę, czy w danych okolicznościach sprawy konieczne albo celowe jest jej nałożenie, a jeżeli tak, to w jakiej wysokości kara spełni założone funkcje. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 106-108 ustawy o ochronie (...), Prezes Urzędu powinien wziąć pod uwagę w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy (art. 111 ww. ustawy).

W ocenie Prezesa Urzędu na wysokość kary musi mieć także wpływ stopień zagrożenia lub naruszenia interesu publicznoprawnego stosowanymi praktykami ograniczającymi konkurencję.

W judykaturze wskazuje się, że w przypadku kar za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję przesłankami, które należy brać pod uwagę, są: potencjał ekonomiczny przedsiębiorcy, skutki praktyki dla konkurencji lub kontrahentów, dopuszczalna wysokość kary wynikająca z przepisów ustawy o okik oraz cele jakie kara powinna osiągnąć (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2000 r., sygn. akt I CKN 793/98).

Podstawą obliczenia kary w niniejszej sprawie jest przychód osiągnięty przez PK Sp. o.o. w 2008 r. jako roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

Przychód ten wyniósł: xxxxx

Kara nakładana przez Prezesa UOKiK ma charakter fakultatywny, jednakże zważywszy na jej prewencyjną, represyjną i dyscyplinującą funkcję, nałożenie kary w niniejszej sprawie jest zdaniem Prezesa Urzędu w pełni uzasadnione. Powyższy pogląd jest zasadny ze względu na znaczną dolegliwość zarzucanej PK Sp. z o.o. praktyki zarówno dla przedsiębiorców jak i pośrednio dla konsumentów, którzy na skutek ograniczenia konkurencji nie mogą skorzystać z jej potencjalnych dobroczynnych skutków w postaci chociażby niższych cen za wywożone odpady i wyższej jakości świadczonych usług.

W punkcie I-szym sentencji niniejszej decyzji stwierdzono, iż PK Sp. z o.o. nadużyła pozycji dominującej na lokalnym rynku odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych poprzez odmowę zawarcia z Przedsiębiorstwem Usługowo-Handlowym „MPO” Sp. z o.o. z siedzibą w Białymstoku umowy na przyjmowanie odpadów komunalnych pochodzących z

terenu Miasta Siemiatycze na miejskie wysypisko, co przeciwdziałała ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania i rozwoju konkurencji na lokalnym rynku świadczenia usług odbioru i transportu odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze, co stanowi naruszenie art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustaw o okik.

Za naruszenie powyższego zakazu Prezes Urzędu postanowił w niniejszej decyzji nałożyć na przedsiębiorcę karę w wysokości 51.413,00 zł (słownie: pięćdziesiąt jeden tysięcy czterysta trzydzieści zł), co stanowi xx % przychodu.

Podstawą obliczenia wysokości kary jest przychód przedsiębiorcy osiągnięty w roku poprzedzającym rok nałożenia kary tj. kwota: xxxx. Maksymalna wysokość kary pieniężnej, jak mogłaby być nałożona na tego przedsiębiorcę to xxx xxx.

Prezes Urzędu zaliczył przedmiotową praktykę PK Sp. z o.o. do poważnych naruszeń prawa antymonopolowego, gdyż należy ona do praktyk antykonkurencyjnych tzw. praktyk wykluczających, jako praktyk zapobiegających skutecznej konkurencji przez ograniczenie swobody działania konkurentów oraz z uwagi na to, że zarzucana praktyka pośrednio godzi w interesy konsumentów.

Kierując się naturą przedmiotowego naruszenia Prezes Urzędu ustalił kwotę wyjściową kary w wysokości 0,30% przychodu.

W ramach czynników należących do specyfiki rynku i działalności przedsiębiorcy ze względu na to, że przychód z rynku, na którym nastąpiło nadużycie pozycji dominującej przez PK Sp. z o.o. jest niewielki w stosunku do przychodów ogółem tego przedsiębiorcy, a z rynku na którym wystąpił skutek ograniczający konkurencję także niewielki w stosunku do ogółu przychodów tego przedsiębiorcy, obniżono karę pieniężną o 50%.

Biorąc pod uwagę fakt, że działania PK Sp. z o.o., jako przedsiębiorcy, który posiada pozycję dominującą na dwóch współzależnych rynkach i którego skutki działania polegają na ograniczeniu konkurencji i szkodzą konsumentom pozbawiając ich możliwości wyboru najatrakcyjniejszej oferty odbioru odpadów komunalnych z ich nieruchomości, uznano działanie PK Sp. z o.o. za delikt antymonopolowy zaburzający reguły prawidłowego funkcjonowania konkurencji na rynku usług odbioru i transportu odpadów komunalnych pochodzących z terenu Miasta Siemiatycze, który istnieje na tym rynku przez długi okres czasu (prawie 2 lata) i z tego tytułu podwyższono karę pieniężną o 20% tj. do kwoty 51 413,00zł.

W niniejszej sprawie organ antymonopolowy nie znalazł okoliczności łagodzących i obciążających.

Stąd wysokość obliczonej według wskazanych wyżej kryteriów kary pieniężnej dla PK Sp. z o.o. to kwota 51.413, 00 zł.

Zdaniem Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia przez PK Sp. z o.o., zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa, iż skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy przez ten podmiot w przyszłości. Spełnia ona również rolę prewencji ogólnej, zniechęcającą do naruszania prawa przez innych przedsiębiorców.

Z powyższych względów, należało orzec jak w punkcie II sentencji niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie (...) karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Warszawie:

NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie (...), w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Lublinie.

Otrzymuje:

Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o.

Ul. Armii Krajowej 26

17-300 Siemiatycze